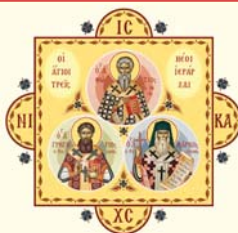

Ὁρθοδοξία

«Τὴς κοινωνία φωτὶ

πρὸς σκότος;»

καὶ Αἵρεσις

■ Ἐπὶ τῇ παγκοσμίῳ Ὑψώσει τοῦ Τιμίου Σταυροῦ

Οἱ Χιλιασταὶ («Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά») καὶ ὁ Τίμιος Σταυρὸς τοῦ Κυρίου *

Τοῦ Πρωτοπρεσβυτέρου

π. Βασιλείου Ἀ. Γεωργοπούλου Δρ. Θ.

Ο ΤΙΜΙΟΣ Σταυρὸς τοῦ Κυρίου ἀποτελεῖ γιὰ κάθε Χριστιανὸ ἔκφραση ἀστείρευτης ἀγάπης τοῦ Θεοῦ γιὰ τὸ πλάσμα Του (Ἰωάν. γ' 14-15. 12, 32-33. Κολ. α' 20), καύχημα τῆς κατὰ Χριστὸν ἀθλήσεώς του (Γαλ. ζ' 14) καὶ ἀνίκητο ὄπλο κατὰ τῶν διαβολικῶν ἐπιβουλῶν.

Ἀναφέρει μὲ τὴ χαρακτηριστικὴ του σαφήνεια καὶ ἀκρίβεια ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνὸς ὅτι:

*«Πᾶσα μὲν οὖν πρᾶξις καὶ θαυματουργία Χριστοῦ
μεγίστη καὶ θεία καὶ θαυμαστή, ἀλλὰ πάντων ἐστὶ θαυμαστότερον ὁ τίμιος αὐτοῦ σταυρὸς.»*

(Ἔκδοσις Ἀκριβῆς, 4, 11, PG 94, 1128D)

Καὶ ὁ Μέγας Φώτιος συμπληρῶνει:

*«Τροπαίον ἐστὶν ὁ σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ κατὰ τοῦ
διαβόλου ἰστάμενον· καὶ τροπαίων τὸ λαμπρότατον.»*

(Ἀμφιλόχεια, Ἐρώτησις 24, 9, PG 101, 185D)

ΑΝΤΙΘΕΤΟΙ ὅμως στὴν ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι διδασκαλία καὶ πρακτικὴ τῆς Ἐκκλησίας μας εἶναι οἱ ἐχθροὶ τοῦ Σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ (Φιλιπ. γ' 18).

Σ' αὐτοὺς συγκαταλέγονται καὶ οἱ « Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά ». Δὲν ὑπάρχει αἴρεση στὸν κόσμο, πὺν νὰ δείχνει τέτοια δαιμονικὴ περιφρόνηση καὶ ἀπέχθεια πρὸς τὸν Τίμιο καὶ ζωοποιὸ Σταυρὸ ἀπὸ τοὺς « Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά ».

Στὰ ἔντυπά τους, κατὰ τρόπο αὐθαίρετο, ἀνιστόρητο καὶ διαστρεβλωτικό, ἀρνοῦνται τὸν χαρακτήρα καὶ τὴν παραδεδομένη μορφή τοῦ Τιμίου Σταυροῦ καὶ τὸν ἐξεικονίζουν ὡς ἓνα κάθετο δοκάρη, πάνω στὸ ὁποῖο κρεμάστηκε ὁ Χριστός. Ἀναφερόμενοι στὸ Σταυρὸ, τὸν χαρακτηρίζουν ὡς « πάσσαλο » καὶ « ξύλο βασανισμοῦ » ἢ « ξύλο ἐκτέλεσης ».

Εἶναι, μάλιστα, τέτοια ἡ ἀποστροφή τους, πὺν δὲ δίστασαν νὰ ἀντικαταστήσουν τὴν λέξη *Σταυρὸς* μὲ τὴ φράση « ξύλο τοῦ βασανισμοῦ », καὶ τὸ ρῆμα *σταύρωσαν* μὲ τὸ « κρέμασαν » καὶ σ' αὐτὴ τὴ χιλιαστικὴ Μετάφραση Νέου Κόσμου τῆς Ἁγίας Γραφῆς, πὺν δημιούργησε ἡ ἑταιρεία « Σκοπιά ». Ἡ Μετάφραση Νέου Κόσμου, ἄς σημειωθεῖ, ὅτι ἀποτελεῖ κυριολεκτικῶς τὴν πλέον βάνανση καὶ κείριστη ἀλλοίωση τοῦ κειμένου τῆς Ἁγίας Γραφῆς πὺν ἔχει ὑπάρξει στὴν παγκόσμια ἱστορία.

Ἐπιπλέον, γιὰ τοὺς Χιλιαστὲς ἡ χρῆση τοῦ σταυροῦ στὴ λατρεία θεωρεῖται εἰδωλολατρία. Αὐτὲς οἱ χιλιαστικὲς πλάνες ἀνήκουν στὴν *πνευματικὴ τροφή*, μὲ τὴν ὁποία ὁ Ἰεχωβά προμηθεύει ἀποκλειστικὰ μόνο μέσω τῆς ὄρατῆς ὀργάνωσής του, τῆς « Σκοπιᾶς », τοὺς λάτρες του, τοὺς ἄμισθοις πλασιέ, δηλαδὴ τῶν ἐντύπων τῆς μετοχικῆς ἑταιρείας « Σκοπιά ».

* * *

Ἡ ΠΑΛΑΙΟΤΕΡΗ, ὅμως, ἱστορία, πρακτικὴ καὶ διδασκαλία τῆς « Σκοπιᾶς » εἶναι καὶ γιὰ τὸ θέμα τοῦ Τιμίου Σταυροῦ μιὰ ἀτράνταχτη ἀπόδειξη, ὅτι ἡ χιλιαστικὴ ἑταιρεία ψεύδεται, παραπληροφορεῖ καὶ ἀλλάζει κατὰ καιροὺς τὶς διδασκαλίες τῆς.

Τοῦτο μαρτυρεῖται μὲ ἐξαιρετικὴ σαφήνεια ἀπὸ τὸ γεγονός ὅτι ὁ Τίμιος Σταυρὸς μὲ τὴν ἱστορικὴ παραδοσιακὴ του μορφή ἐντὸς στέμματος ἀποτελοῦσε τὸ σῆμα ἀναγνώρισης τῶν Χιλιαστῶν μέχρι τὸ 1931 καὶ εὐρίσκετο στὸ ἐξώφυλλο τοῦ περιοδικοῦ « Σκοπιά » (βλ. Πρωτ. Ἄντ. Ἀλεβιζοπούλου, « Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά » καὶ Ὁρθοδοξία, τόμος Γ', Ἀθῆναι 1995, σσ. 102-103).

Ἐπιπλέον, ἡ ἀντίφαση, ἡ παραπληροφόρηση καὶ ἡ ἀλλαγὴ τῶν θέσεων τῆς « Σκοπιᾶς » μαρτυρεῖται ἀπὸ τὸ βιβλίο, πὺν εἶχε γράψει

ὁ δεύτερος πρόεδρος τῆς ἐταιρείας καὶ διάδοχος τοῦ Κ. Ρῶσσελ, ὁ Ἰωσήφ Ρόδερφορντ (1869-1942) καὶ ἔχει τίτλο « Ἡ Κιθάρα τοῦ Θεοῦ », 1925. Στὸ ἐν λόγῳ χιλιαστικὸ βιβλίον ὑπάρχει ὁ Ἐσταυρωμένος πάνω σὲ σταυρὸ στὴ παραδοσιακὴ του μορφή (βλ. σ. 124).

Στὸ ἴδιο βιβλίον ἀναφέρει χαρακτηριστικὰ ὁ Ἰ. Ρόδερφορντ

« Ἡ ἀπολυτρωτικὴ τιμὴ ἐπρομηθεύθη ἐπὶ τοῦ σταυροῦ. Ὁ σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ εἶναι ὁ μέγας ἄξων τῆς ἀληθείας, ὁ ἄξων τῆς θείας τῶν πραγμάτων διατάξεως, ἀπὸ τοῦ ὁποῖου ἀκτινοβολοῦσιν αἱ ἐλπίδες τῶν ἀνθρώπων. Ὄταν δὲ πάντες ἔλθωσιν εἰς ἐπίγνωσιν τοῦ γεγονότος τούτου, καὶ πάντες οἱ εὐπειθεῖς θὰ ἔχωσιν ὠφεληθῆ ἔκ τῆς ἀξίας τῆς ἀπολυτρωτικῆς θυσίας, τότε μεγάλη ἀγαλλίασις θὰ ἐπέλθῃ εἰς τὸ ἀνθρώπινον γένος. (...) Τότε πάντες ἐπ' ἀληθείας θὰ δύνανται νὰ ψάλλωσιν: Εἰς τὸν σταυρὸν τοῦ Χριστοῦ ἐγκαυχῶμαι· Ὅστις πηγυροῦται ὑπὲρ πάντα τὰ ναύγια τοῦ χρόνου· Πᾶσα τῆς ἱερᾶς ἱστορίας ἡ αἴγλη συγκεντροῦται περίξ τῆς ὑπερόχου αὐτοῦ κορυφῆς » (σ. 154).

* * *

ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ μιλοῦν ἀπὸ μόνα τους. Τὰ σχόλια περιπεύουν. Ἀπλῶς, ὕστερα ἀπὸ τέτοιου εἴδους ἀντιφάσεις καὶ ψεύδη, ἀντιλαμβανόμεστε καλύτερα τὴς ἐπισημάνσεις ἐνὸς πρῶην Χιλιαστῆ, ὅταν ἀναφέρει ὅτι:

« Ἡ Ἐταιρεία Σκοπιὰ ἀπαγορεύει αὐστηρὰ στὰ μέλη τῆς κάθε βιβλικὴ συζήτησι καὶ ἔρευνα τῶν διδασκαλιῶν τῆς. Ὅποιος τολμήσει νὰ παραβῆ αὐτὴ τὴν ἀρχὴ ἐκδιώκεται χωρὶς ἔλεος, σιγματίζεται σὰν στασιαστὴς καὶ ξεσηκῶνει θανάσιμο μῖσος ἐναντίον του ».

(βλ. Ἐμμ. Ἀντωνιάδην, Διαψεύδονται οἱ προφητεῖες τῶν Μαρτύρων τοῦ Ἰεχωβά, 1984, σ. 8)

Ἡ ἱστορία τῆς μετοχικῆς ἐταιρείας « Σκοπιὰ » εἶναι ὁ πλέον ἐπιφανὴς καὶ ἀδιάψευστος μάρτυρας κατηγορίας τῆς, γιὰ τὸ τί ὄντως εἶναι.

(*) Ἐφημερ. « Ὁρθόδοξος Τύπος », ἀριθ. 1665/17.11.2006, σελ. 3 καὶ 4. Ἐπιμέλ. ἡμετ.